

האגף לקידום מעמד האישה

אפשר גם אחרת

סקירה תמציתית על כלים ושיטות לאיסוף נתונים ומידע
לגבי אלימות נגד נשים במדינות נבחרות בעולם

ד"ר מיכל רום

אוקטובר 2025

תקציר

מסמך זה מציג סקירה תמציתית על כלים ושיטות לאיסוף נתונים ומידע לגבי אלימות נגד נשים, בחמש מדינות נבחרות - בריטניה, קנדה, אוסטרליה, הולנד וקוריאה הדרומית. זאת במטרה לקדם את השיח על חשיבות איסוף הנתונים, להרחיב את הידע הקיים בעברית על פרקטיקות מקובלות בעולם, ולעורר השראה לקראת תיקון המצב בישראל.

המסמך מתפרסם בצמוד ל'מדד האלימות' האחרון של ויצו, וממחיש את הפער העמוק בין המציאות הישראלית לבין הפרקטיקות הנהוגות בעולם. שכן, כפי שציין מבקר המדינה בדוח האחרון שלו על הנושא, בישראל הנתונים על תופעת האלימות במשפחה נאספים ומנוהלים על ידי רשויות המדינה באופן חלקי, לא שיטתי מספיק, ובמערכות נפרדות. מצב זה מוביל ל"עיוורון נתונים" ומקשה על הערכת היקף התופעה, על זיהוי מגמות ועל גיבוש מדיניות יעילה להתמודדות עם תופעת האלימות נגד נשים.

בעולם, לעומת זאת, חל שינוי משמעותי בשנים האחרונות ביחס לתהליכי איסוף וניהול המידע והנתונים על אלימות נגד נשים. יותר ויותר מדינות מכירות בחשיבותם של נתונים מבוססים, מקיפים, אחידים ומפולחים, כתנאי הכרחי לפיתוח מדיניות ותוכניות יעילות למיגור התופעה, שמוגדרת על ידי גורמים בינלאומיים כ"הפרת זכויות האדם הנפוצה בעולם והפחות גלויה לעין". מסמך זה סוקר בקצרה את המאמצים הגלובליים שמופנים לנושא בעשורים האחרונים, הן על ידי סוכנויות בין-מדינתיות כגון ארגון הבריאות העולמי, האו"ם וסוכנויות האיחוד האירופי, והן על ידי מדינות רבות בעולם. חמש מהן, שעשו צעדים משמעותיים בשכלול דרכי המדידה והמעקב, מתוארות במסמך זה.

כל אחת מהמדינות המוצגות במסמך, פיתחה מערכות שמשלבות נתונים מנהליים בזמן אמת עם סקרים תקופתיים לאומיים, לצד מנגנון תיאום לאומי המגובה במסגרת חקיקה ומדיניות, שמקפידה על אבטחת נתונים וחסיון, משקיעה בהכשרה ובמשאבים תוך דיווח ותקשורת נתונים קבועים ושקופים. קנדה ואוסטרליה למשל מובילות בפיתוח מאגרי מידע לאומיים המקשרים נתונים ממשטרה, בריאות ורווחה; בריטניה משתמשת בסקר לאומי ותיק ומקיף ובכלי הערכת סיכון סטנדרטי; הולנד בנתה מודל של מרכזי דיווח משולבים ומערכות התרעה; וקוריאה הדרומית נמצאת בתהליך מואץ של הטמעת טכנולוגיות דיגיטליות, כגון מערכות נתונים משולבות וכלי הערכת סיכון מבוססי בינה מלאכותית. בכל המדינות ניכרת גם התמקדות באוכלוסיות פגיעות ויישום של פרספקטיבה רב-תרבותית לכלי המדידה.

הפרק האחרון של המסמך מתאר מה ניתן ללמוד מכל אלו ביחס למצבנו בישראל, והוא מחזק מסקנות של דוחות קודמים, שקוראים להקמת תשתית נתונים לאומית מוסדרת ואינטגרטיבית, לצד עריכת סקרים תקופתיים, שימוש מושכל בחדשנות טכנולוגית תוך

שמירה על פרטיות, והתאמה למאפיינים ייחודיים של קבוצות אוכלוסייה שונות בחברה הישראלית כגון חרדים, ערבים, בדווים, מהגרות ומהגרי עבודה, ועוד.

כפי שניתן להתרשם מהמתואר במסמך, יש כיום ידע רב וניסיון מצטבר מהעולם שכדאי ורצוי ללמוד ממנו. השקעה זו אינה רק עניין תקציבי והיא גם לא בגדר מותרות, אלא תנאי יסוד ליכולתה של מדינת ישראל להגן על נשים גברים וילדים, ולצמצם את מעגל האלימות.

תוכן עניינים

1 מבוא ומטרה

פרק ראשון:

התפתחויות מרכזיות בתהליכי איסוף וניהול נתונים

3 על תופעת האלימות נגד נשים ברחבי העולם

5 בעלי עניין ושחקנים מרכזיים

6 תובנות מרכזיות לגבי דרכי הפעולה של ממשלות ורשויות מדינה

פרק שני:

8 שיטות ודרכי מדידה הנהוגות בעולם

8 קנדה

10 בריטניה

12 אוסטרליה

14 הולנד

17 קוריאה הדרומית

20 מבט ההשוואתי לסיכום

סיכום ומסקנות:

21 מה אפשר לקחת מכל זה למציאות הישראלית?

24 מקורות מידע

מבוא ומטרה

מאז 2013 מפרסם האגף לקידום מעמד האישה בויצו, דוח שנתי שכותרתו **מדד האלימות**, המציג נתונים שנאספו מגופים ציבוריים בישראל אודות מגוון היבטים של תופעת האלימות נגד נשים. הדוח מתפרסם מדי שנה בחודש נובמבר, שבו מצוין ברחבי העולם וגם בארץ **יום המאבק באלימות נגד נשים**. מטרתו של הדוח, לחשוף היבטים שונים של התופעה ושל דרכי הטיפול בה, ולקדם את השיח הציבורי בנושא. כל זאת כדי להביא לשיפור אופני הפעולה בהתמודדות עם התופעה החמורה ולהביא לצמצומה.

מדד האלימות הנוכחי שמתפרסם החודש¹, מציג את תמונת המצב לשנת 2024 כפי שעולה מפרסומים גלויים, וממידע שהתקבל בתשובה לבקשות שהגשנו לרשויות המדינה במסגרת חוק חופש המידע. כמו בשנים קודמות, תמונת המצב שעולה מהנתונים שהתקבלו, ולא פחות מזה מהנתונים **שלא התקבלו**, מלמדת שיעור חשוב וכואב על מצבנו בישראל ביחס לתופעת האלימות נגד נשים. שיעור זה נוגע לא רק להיקפי תופעת האלימות נגד נשים, עניין חשוב ומרכזי בפני עצמו, אלא גם לדרכי המדידה, האיסוף וניהול הנתונים על התופעה. סוגייה זו נדונה בפירוט בנייר עמדה שהתפרסם בחודש מרץ 2024², ואשר נכתב מנקודת מבטם של ארגוני חברה אזרחית בישראל, העוסקים באופן עקבי בנושא איסוף מידע על אלימות מבוססת מגדר. גם מבקר המדינה עסק בכך בהרחבה בדוח שפירסם בחודש יולי 2025, וכך הוא מסכם את ממצאיו בנושא:

*"נמצא כי נכון לאוגוסט 2024 טרם הוקמה מערכת ממוחשבת מרכזית לניהול נתונים על תופעת האלימות במשפחה, וכי נתונים על אוכלוסיית מקבלי השירות מנוהלים באופן חלקי - מקצתם באופן ידני ומקצתם במערכות מחשוב נפרדות. משום כך גם העברת הנתונים בין הרשויות המקומיות ובין הגופים הממשלתיים המעורבים בהתמודדות עם התופעה, לרבות בין הגופים הממשלתיים עצמם ולעיתים אף בין יחידות מקצועיות באותו הגוף הממשלתי, ממשיכה להיעשות, בחלקה או במלואה, באופן ידני או שאינה נעשית כלל, על אף חיוניותו של מהלך כזה לשם שיתוף פעולה ותיאום בין כלל הגורמים הנוגעים בדבר."*³

¹ מיכל רום. [מדד האלימות: תמונת מצב מבוססת נתונים לשנת 2024](#). והאגף לקידום מעמד האישה, ויצו. אוקטובר 2025.

² שירין בטשון, לאה גפנר-לוי והדס בן אליהו, [אלימות מבוססת מגדר בישראל: איסוף ופילוח נתונים בראי יעדי האו"ם לפיתוח בר קיימא ואמנות בינלאומיות](#), מרץ 2024.

³ [ההתמודדות עם תופעת האלימות בין בני זוג - ביקורת מעקב](#), דוח מבקר המדינה. יולי 2025, עמ' 46.

לאור כל זאת, הוחלט באגף לקידום מעמד האישה בויצו לצרף לדוח השנתי את הסקירה המוצגת כאן, אודות איסוף וניהול נתונים על תופעת האלימות נגד נשים על ידי רשויות ממשלה וסוכנויות ציבוריות במקומות נבחרים בעולם בכלל, ובפרט בבריטניה, קנדה, אוסטרליה, הולנד, וקוריאה.

מטרתה של סקירה זו לעורר שיח ציבורי לגבי חשיבותו של תהליך איסוף הנתונים, להרחיב את הידע הקיים בקרב הציבור בישראל לגבי דרכי הפעולה המיושמות בעולם בנושא זה, ולתמוך במהלכים המתקיימים כיום בישראל לתיקון המצב.

אמנם חלה התקדמות משמעותית בישראל בשנים האחרונות לגבי מדידת תופעת האלימות בזוגיות, עם ביצועו של הסקר הלאומי שפורסם בספטמבר 2024 ונערך בהובלת יוזמת "[קווים אדומים](#)" בשיתוף עם הלמ"ס ועם משרד הרווחה, וכן חוקרות, חוקרים, נציגי אקדמיה וארגוני חברה אזרחית העוסקים בנושא.⁴ אך לא די בכך. פעולתן של הרשויות העוסקות בנושא באופן שוטף ויומיומי, עדין מתנהלת באופן הדורש שיפור, כפי שעולה גם ממצאי מבקר המדינה כאמור לעיל, מדוחות נוספים שפורסמו לאחרונה⁵, וגם ממדד האלימות של ויצו שמתפרסם בימים אלו. לפיכך התקבלה ההחלטה כי [מדד האלימות הנוכחי](#), יהיה האחרון בסדרת הדוחות של ויצו, כפי שמוסבר ומתואר בו בהרחבה. יחד עם זאת, מאחר ואנו מתכוונות להמשיך ולפעול לצמצום האלימות נגד נשים ביחד עם כל שאר הארגונים העוסקים בכך, לצידנו ואיתנו; וכדי לעורר השראה, ולשרטט כיווני פעולה אפשריים לאיסוף וניהול נתונים שיטתי ומתמשך על תופעת האלימות נגד נשים בישראל; החלטנו כאמור לצרף אל מדד האלימות גם סקירה השוואתית מהעולם בנושא, המוצגת במסמך זה.

בחרנו חמש מדינות שפועלות בצורות מגוונות, במטרה לתאר מנעד רחב של כלים ודרכי מדידה. עבור כל מדינה נתאר בקצרה כיצד מתבצע איסוף הנתונים תוך הבחנה בין תהליכים שמבוצעים בקרב כלל האוכלוסייה באמצעות סקרים ומדגמים, במטרה להעריך את היקפי התופעה או היבטים מסוימים שלה, לבין איסוף נתונים שיטתי שמתבצע מתוך העשייה בשטח על הרצף של מניעה, טיפול ושיקום. שני הסוגים חשובים ונחוצים לצורך גיבוש מדיניות ודרכי פעולה, מעקב על אופני היישום שלהן, ומעל לכל לטובת צמצום תופעת האלימות באשר היא.

⁴ [אלימות בזוגיות: ממצאי מחקר](#), מכון ERI עבור הוועדה הבין משרדית לטיפול באלימות במשפחה, משרד הרווחה ויוזמת קווים אדומים בשיתופים, ספטמבר 2024.

⁵ ראו למשל את [דוח איגוד מרכזי הסיוע לשנת 2024](#) שמציג את נתוני משטרת ישראל, השב"ס, ופרקליטות המדינה לשנת 2024, וגם את הסקירה [חיוניות, שקופות ומודרות: השלכות המלחמה על נשים בישראל](#) (בן-אליהו, חסון ודגן בוזגלו, 2024).

תחילה נציג בקצרה מספר תובנות מרכזיות שעולות מהחומרים שנסקרו בנוגע לתהליכי איסוף וניהול נתונים על אלימות נגד נשים, אלימות במשפחה ואלימות מגדרית, כפי שהן מתוארות בשנים האחרונות במספר מסמכי יסוד מהארץ ומהעולם. לסיום נתאר מה ניתן ללמוד מכל זה ביחס למצב בישראל.

פרק ראשון: התפתחויות מרכזיות בתהליכי איסוף וניהול נתונים על תופעת האלימות נגד נשים ברחבי העולם

בשנים האחרונות חל שינוי משמעותי במדיניות, בכלים ובדרכי הפעולה הנהוגים בעולם לקידום איסוף וניהול נתונים בנושא אלימות נגד נשים, על מגוון הגדרותיה של התופעה.⁶ שינוי זה נועד לשפר את רמת ההבנה ויכולת התגובה לתופעה רחבת ההיקף ומרובת הפנים, שיש מי שמגדירים אותה כיום כ"הפרת זכויות האדם הנפוצה בעולם והפחות גלויה לעין".⁷ ההערכה היא שאחת מכל שלוש נשים ונערות בעולם יחוו אלימות פיזית או מינית במהלך חייהן, ועוד יותר מכך אם מתבוננים על הטווח הרחב של אלימות מבוססת מגדר שכולל מעשי אלימות פיזיים, מיניים, מילוליים, כלכליים, ופסיכולוגיים, איום או כפייה ושליטת חירות, המבוצעים כלפי נשים, גברים, נערים ונערות, וקבוצות אחרות נוספות, בגלל חזותם המגדרית או נטייתם המינית.⁸

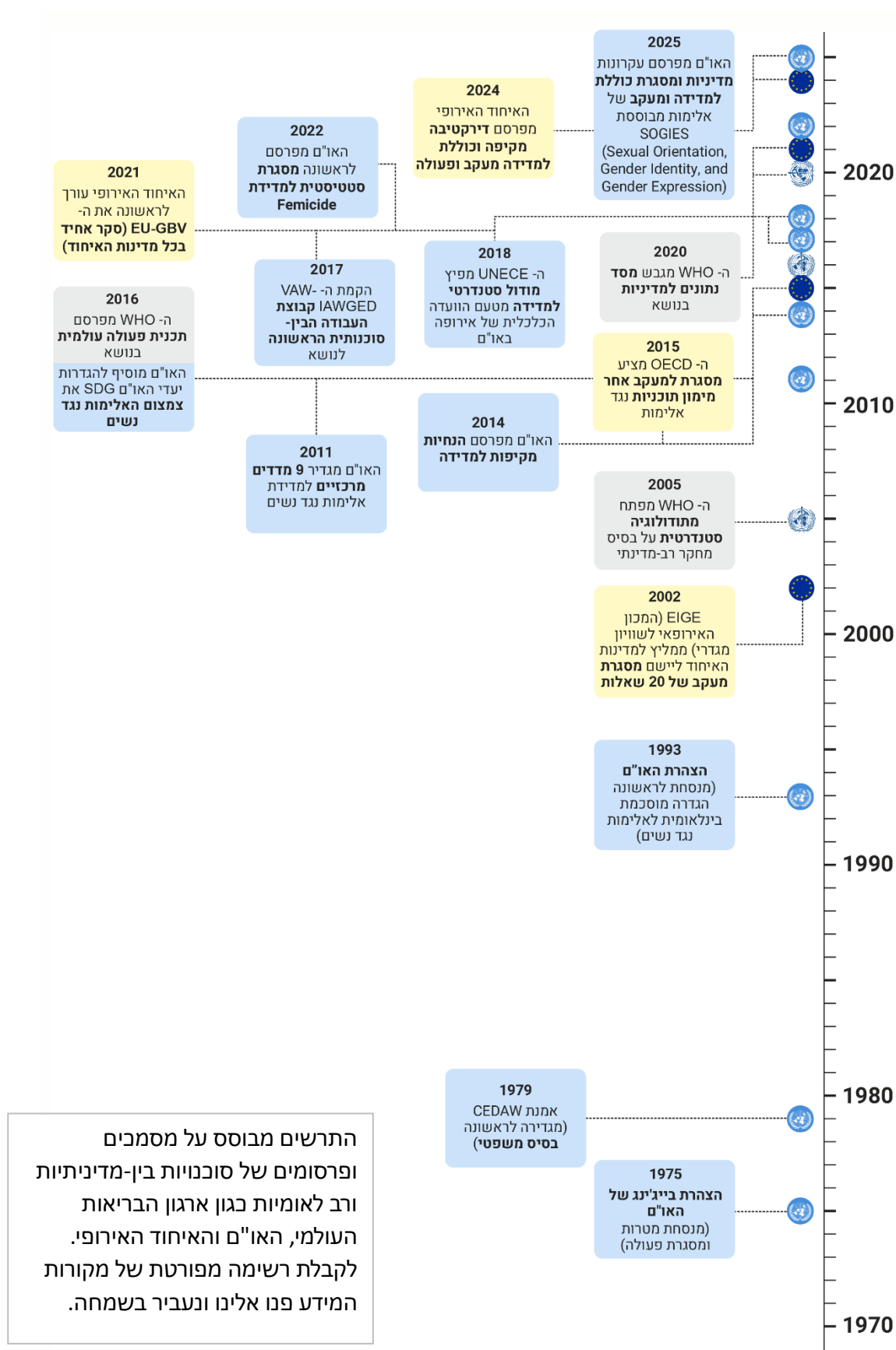
לצד ההבנה הרווחת בשנים האחרונות כי אלימות נגד נשים היא לא עניין פרטי אלא תופעה חברתית רחבה, ידוע גם לכל העוסקות והעוסקים בתחום, כי מספר המקרים המדווחים לרשויות מייצגים רק את "קצה הקרחון" ביחס להיקף האלימות בפועל. על רקע זה, הלכה וגברה בעשור האחרון גם ההכרה בחשיבותם של נתונים מבוססים, מקיפים, אחידים ומפולחים על אלימות נגד נשים ונערות, או אלימות במשפחה, כתנאי הכרחי לפיתוח מדיניות ותוכניות יעילות. ההכרה הכללית בצורך הקריטי בנתונים אמינים ומהימנים, לזוהה גם בדרישה ליישום מתודולוגיות גלובליות סטנדרטיות, ודגש על איסוף נתונים מסוגים שונים וממקורות מגוונים. ראו בתרשים המצורף את תהליך ההתפתחות ההיסטורית שחל ברחבי העולם ביחס לסוגיית איסוף וניהול הנתונים על האלימות נגד נשים, כפי שהוא עולה מפריסת האירועים המרכזיים שהתרחשו בזירה זו על פני ציר הזמן.

⁶ למשל אלימות נגד נשים (Violence Against Women VAW), אלימות בזוגיות (Intimate Partner Violence IPV), אלימות מבוססת מגדר (Gender Based Violence GBV).

⁷ [Beijing+30: From Words to Action - Data and Research on Violence Against Women and Girls](#). UN Women. 2025.

⁸ שם וגם אצל ראו אצל בטשון, גפנר-לוי וכן אליהו, 2024.

תרשים מס' 1: התפתחות היסטורית ביחס לסוגיית איסוף וניהול הנתונים על אלימות נגד נשים ברחבי העולם

ציר הזמן מציג נקודות מרכזיות בהתפתחות מנגנוני מדידה ומעקב אחר אלימות נגד נשים ברחבי העולם מאז 1979, אז נוסחה אמנת CEDAW, שהציבה את הבסיס המשפטי הבינלאומי הראשון לזכויות נשים ועד היום. במבט מהיר מאפשר לראות את התגברות המאמצים בעשורים האחרונים שכללו פיתוח כלים ומנגנונים, החל ממסגרות משפטיות כלליות ועד לכלים טכניים מתקדמים למדידת צורות ספציפיות של אלימות, כולל אלימות דיגיטלית ואלימות כלפי אוכלוסיות מגוונות. בין הגורמים שהניעו התפתחות זו ניתן להצביע על התבססותה של הבנה מעמיקה של היקף הבעיה ומאפייניה המורכבים, שהדגישו את הצורך הדחוף בנתונים אמינים ומהימנים לטובת פיתוח דרכי התמודדות ומעקב; אימוץ גישות ופעולות לקידום זכויות ושוויון של מיעוטים מוחלשים, ובכלל זה הגנה על קבוצות מודרות כגון להטב"ק, מהגרות ונשים עם מוגבלות, שתורגמו לעיקרון ליבה של יעדי האו"ם "להבטיח שאף אחד לא יישאר מאחור"; פיתוח מתודולוגיות סטנדרטיות גלובליות למדידה ומעקב אחר תופעות חברתיות, ובכלל זה מסגרת סטטיסטית למדידת רצח נשים (Femicide) שכבר פותחה, וכעת נמצאת בפיתוח גם מסגרת לאלימות מבוססת טכנולוגיה. לכל אלו יש להוסיף עוד את מגפת הקורונה, אירוע גלובלי דרמטי שהדגיש את הצורך בנתונים מהירים וחדשניים, בפרט לנוכח מה שנודע אז כ"התפשטותה של המגפה החבויה" של אלימות במשפחה (Shadow Pandemic) שנפוצה ברחבי כל העולם, והמחישה את עומק הבעיה.

בעלי עניין ושחקנים מרכזיים

במסגרת התרחבות הפעולות והעשייה שקשורה לניהול ואיסוף נתונים על אלימות נגד נשים ברחבי העולם, ניתן להצביע על מגוון רחב של גורמים המעורבים בתהליך, ביניהם:

- **גופים בין מדינתיים - כגון האו"ם והאיחוד האירופי ובפרט:**
 - **UN Women** מובילים ומנהלים את מרבית היוזמות והפרסומים בנושא, בשיתוף פעולה עם גופים אחרים.
 - **ארגון הבריאות העולמי (WHO)** שותף מרכזי בפיתוח הנחיות טכניות גלובליות לשיפור איסוף נתונים מנהליים.
 - **המכון האירופאי לשוויון מגדרי (EIGE)** אוסף, מנתח ומפרסם נתונים על אלימות מגדרית בכל אחת ממדינות האיחוד האירופי, בהתבסס על המידע שנאסף בכל מדינה
 - **המשרד לדיני סמים ופשע של האו"ם (UNODC)** שותף בפיתוח מסגרות סטטיסטיות לרצח נשים.
 - **קרן האו"ם לאוכלוסייה (UNFPA) ויוניסף (UNICEF)** מעורבים גם הם.

- **גורמי ממשלה ורשויות מדינה ברמה הלאומית והמקומית**

- **לשכות סטטיסטיקה לאומיות (NSOs)** אחראיות על תיאום סטטיסטי, פיתוח סטנדרטים לאיסוף, עיבוד ודיווח נתונים, ותמיכה טכנית.
- **רשויות וסוכנויות לקידום מעמד האישה** אחראים על ניהול התגובה לאלימות נגד נשים, מפתחים מומחיות בתחום ומספקים שירותים.
- **משרדי ממשלה** בתחומים רווחה, בריאות, משפטים, משטרה, חינוך ועוד.
- **רשויות מקומיות** מעורבות באיסוף נתונים ומתן שירותים.
- **ארגוני חברה אזרחית** - שחקני מפתח המסייעים במתן שירותים משמעותיים לנפגעות ולנפגעים, ופועלים הן כ"מפיקי הנתונים" והן כ"משתמשי הנתונים". בנוסף, הם גם מייצגים את קולות ודאגות האוכלוסיות הנפגעות, ופועלים איתן ובשמן אל מול רשויות המדינה.
- **אקדמיה וחוקרים** - תורמים ידע, מומחיות וביצוע מחקרים, לרוב בשותפות עם שאר השחקנים בזירה ביניהם ארגוני החברה האזרחית וגורמים מדינתיים.

תובנות מרכזיות לגבי דרכי הפעולה של ממשלות ורשויות מדינה

בשונה מארגוני חברה אזרחית ושחקנים אחרים הפועלים בזירת המאבק באלימות נגד נשים, ובאלימות בכלל, רשויות המדינה נושאות באחריות ייחודית ומרכזית המחייבת אותם גם לגבי הקמה וניהול מערך נתונים מקיף, מהימן, עדכני ואתי בנושא אלימות נגד נשים, הגורמים לה, וההשלכות שלה. ואכן, מדינות רבות בעולם עשו עד כה צעדים מרשימים ומשמעותיים, בעיקר בעשור האחרון, בכל מה שנוגע לשכלול דרכי המדידה והמעקב אחר נתונים אמינים מהימנים ועדכניים. על חמש מהן נפרט בפרק הבא, בין השאר כדי להדגים כיצד אפשר ללמוד מניסיון. מעבר לכך, ניתן להצביע על מספר תובנות וסוגיות מרכזיות שעולות מהתבוננות על דרכי הפעולה שמיושמות במקומות שונים בעולם, על ידי מדינות וממשלים שונים. ביניהם:

- **הקמת מנגנון תיאום לאומי/תת-לאומי** - אחריות קריטית של המדינה שהיא תנאי הכרחי להצלחה, נוגעת להקמתו של מנגנון המאפשר הגדרת תפקידים ואחריות, גיבוש הסכמים מוסדיים לשיפור איכות הנתונים ושימושם, וזירוז תמיכה פוליטית ותפעולית. בהקשר זה, נראה כי במקרים רבים מבוסס המנגנון על מודל של מנהיגות משותפת בין הגוף בעל האחריות על המדיניות לאלימות נגד נשים לבין הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה במדינה.

- **ניתוח מסגרת חקיקה ומדיניות** - על המדינה לנתח את חוקי ומדיניות האלימות נגד נשים הקיימים, כולל הגדרות משפטיות של סוגי אלימות שונים, ולהתאים אותם לתקנים בינלאומיים (כמו אמנת איסטנבול). בשלב זה, חשוב כמובן לזהות חוקים שעשויים להוות חסם לנפגעות או לגרום להן נזק, ולטפל בכך.
- **אבטחת נתונים וחיסיון** - זוהי חובה אתית וחוקית מרכזית של המדינה שדורשת גם היא גיבוש ויישום מדיניות ונהלים להגנה על נתונים אישיים של נפגעות ופוגעים בכל שלב, מאיסוף ועד אחסון, עיבוד, ניתוח ותקשורת נתונים. בהקשר זה עולה במיוחד ההבחנה החשובה בין שיתוף מידע לצורכי טיפול (עם הסכמה) לבין שימוש בנתונים סטטיסטיים (באופן אנונימי).
- **השקעה בהכשרה ומשאבים** - על המדינה לתכנן משאבי אנוש, תשתיות ומשאבים כספיים נדרשים להכשרת צוותי קו ראשון (שוטרות/ים, רופאות/ים, עובדות/ים סוציאליים/ות) ואנשי ניהול נתונים, בהתייחסות לאלימות נגד נשים ואיסוף נתונים אתי. גורמי המקצוע שעוסקים בטיפול, מניעה ושיקום הינם מוקדים מרכזיים בתהליך איסוף הנתונים, ויש חשיבות גבוהה לשילוב שלהם בתהליך בניית מערך איסוף הנתונים, וכמובן גם בהוצאתו אל הפועל.
- **דיווח ותקשורת נתונים קבועים ושקופים** - המדינה אחראית לקבוע לוח זמנים קבוע לניתוח ופרסום נתונים מנהליים על אלימות נגד נשים, לפחות פעם בשנה. הנתונים חייבים להיות אנונימיים ומצטברים כדי להבטיח חיסיון, וזמינים לציבור הרחב, למקבלי החלטות, לגורמי מקצוע ולתקשורת. גם כאן חשוב להבחין בין מידע שנאסף במסגרת תהליכי טיפול ושיקום (עם הסכמה) לבין שימוש בנתונים סטטיסטיים שיכולים להתבסס על מידע זה או להיאסף בנפרד באופן אנונימי.

על כל אלו ועוד ניתן למצוא פירוט והרחבה במסמך [Improving Administrative Data on Violence Against Women](#) שפורסם על ידי **UN Women** וארגון הבריאות העולמי **WHO** בשנת 2022. המסמך מציע מדריך לגיבוש תהליך סדור ושיטתי לשיפור האיסוף והשימוש בנתונים מנהליים, בנוגע לאלימות נגד נשים. הוא מדגיש את החשיבות של תיאום רב-מגזרי, קביעת מערך נתונים מינימלי, והבטחת פרטיות וסודיות של הנתונים, ומפרט שמונה שלבים מרכזיים ליישום מערכת יעילה כולל הכשרה, הקצאת משאבים ושיטות להפצת מידע. המסמך מציג גם דוגמאות גלובליות ומגוון של מנגנונים, תהליכים ומסגרות מדידה ממדינות שונות, וממחיש את הפער האדיר שקיים בין ישראל לבין מדינות אלו שמקצות לנושא משאבים, הכירו בחשיבותו, ומשקיעות בו מאמצים רבים. עוד על הפער הזה ניתן וחשוב לקרוא כאמור בנייר העמדה שפורסם במרץ 2024 תחת הכותרת [אלימות מבוססת מגדר בישראל: איסוף ופילוח נתונים בראי יעדי האו"ם לפיתוח בר קיימא ואמנות בינלאומיות](#). מסמך זה מרכז המלצות חשובות לפעולה בהקשר הישראלי, מציע

תיאור של כמה מהאתגרים הבולטים בנושא איסוף וניהול נתונים, וכן דוגמאות לפרקטיקות טובות ליישום מבריטניה ודנמרק. כאמור, הפרק הבא ירחיב על כך בתקווה לעורר השראה לפעולה דומה בישראל.

פרק שני: שיטות ודרכי מדידה הנהוגות בעולם

בפרק זה נתאר בקצרה כיצד פועלות חמש מדינות בנוגע לאיסוף וניהול נתונים, מעקב ומדידה על היבטים שונים של תופעת האלימות נגד נשים. נבחין בין נתונים שנאספים ומנוהלים על ידי רשויות מדינה המטפלות בבעיה על הרצף של מניעה-טיפול-שיקום, הן בנפגעות והן בפוגעים; לבין נתונים מנהליים וסקרים לאומיים. יש לציין כי בכל המדינות שנבחנו, המצב רחוק מלהיות מושלם בנוגע לאיסוף וניהול הנתונים, וכולן מתמודדות עם אתגרים רבים שכרוכים בניסיון לאסוף מידע עדכני, מהימן, שיטתי ואמין, באופן שגם שומר על חיסיון הפרט, תוך כדי סנכרון בין דרכי הפעולה של סוכנויות המדינה השונות.⁹

קנדה

בקנדה מתקיימת מערכת רב-שכבתית לאיסוף נתונים על אלימות נגד נשים, הנחשבת לאחת המפותחות בעולם. המערכת משלבת בין נתונים מנהליים שנאספים בזמן אמת לבין סקרים לאומיים רחבי היקף, לצד יוזמות אסטרטגיות שנועדו לשפר את איכות המידע, לחשוף את ה"נתונים הנסתרים" ולבסס מדיניות מניעה והתערבות.

א. איסוף נתונים בזמן אמת

• **Uniform Crime Reporting Survey (UCR)** - מערכת לדיווח אחיד על פשיעה הפועלת מאז 1962, ומאגדת נתונים על כל העבירות המדווחות למשטרה. השוטרים ממלאים טפסים ממוחשבים בזמן אמת בכל אירוע פלילי, כולל אלימות במשפחה ואלימות מינית, כאשר הנתונים כוללים מידע כמותני (סוג עבירה, מיקום, גיל ומין של הקורבן והעבריין) ומידע איכותני בסיסי (נסיבות האירוע). דיווחים מועברים ל־ Statistics Canada לצורך הפקת דוחות שנתיים והשוואות בין־מחוזיות ([Statistics Canada, 2022](#)).

⁹ ראו למשל את הסקירה הזו שמתארת את האתגרים הייחודיים לקנדה ומציעה דרכי פעולה מתאימות, Dale, A. (2024). [What it takes: Establishing a gender-based violence accountability mechanism in Canada](#). Women's Legal Education and Action Fund (LEAF). <https://www.leaf.ca> וכן את הביקורת על איסוף הנתונים בהולנד ובאיחוד האירופי [Comments on 'The prevalence of domestic violence and child abuse in the Netherlands' \(2019\)](#).

- **מערכות שירותי בריאות ורווחה** - נתוני אשפוזים, שירותי חירום ועמותות רווחה נרשמים במערכות נפרדות אך חלקם מוזרמים למאגרים לאומיים. נתונים אלה כוללים פרופיל רפואי, סוג פגיעה ושירותים שניתנו. הם משלימים את התמונה המשטרתית בכך שהם כוללים גם מקרים שלא מדווחים למשטרה ([Canadian Institute for Health Information, 2021](#)).

ב. סקרים ומחקרים תקופתיים

- **General Social Survey on Victimization (GSS)** - סקר לאומי שנערך מאז 1985 אחת ל-5 שנים בקרב כ-22,000 משיבים. כולל ראיונות טלפוניים ושאלוני דיווח עצמי אנונימיים. אוסף נתונים על חוויות פשיעה (כולל אלימות במשפחה ואלימות מגדרית), תחושת ביטחון, ושימוש בשירותים. ייחודו של הסקר שהוא בוחן לא רק את עצם התרחשות האלימות, אלא גם את הקשר עם התוקף, ההשלכות הרגשיות והחברתיות, ואת החסמים לדיווח לרשויות. בזכות דגימה מייצגת, הסקר מאפשר ניתוח לפי קבוצות אוכלוסייה שונות, כולל אוכלוסיות מיעוטיות וקהילות מרוחקות. יתרונו בכך שהוא כולל גם קורבנות שלא פנו למשטרה ([Statistics Canada, 2019](#)).

- **Survey of Safety in Public and Private Spaces (SSPPS)** - סקר חדש יחסית שבוצע לראשונה ב-2018, ומיועד להתבצע אחת ל-5 שנים. מתמקד בהטרדה מינית, פגיעות מיניות ואלימות אינטימית במרחב הציבורי והפרטי. יש בו שילוב מתודולוגי מתקדם הכולל ראיונות פנים-אל-פנים בעזרת מחשב נייד (CAPI) ובנוסף מודול של דיווח עצמי אנונימי במחשב (CASI) עבור שאלות רגישות במיוחד. שילוב זה נועד להבטיח אמינות גבוהה ולצמצם את תופעת התדדיון המוכרת בנושא בטחון אישי בכלל ואלימות מגדרית בפרט ([Statistics Canada, 2022](#)).

- **מחקרים משלימים** - המרכז הקנדי לסטטיסטיקה משפטית ([Canadian Center for Justice Statistics \(CCJS\)](#)) הוא גוף ייעודי בתוך הלשכה הקנדית לסטטיסטיקה, אוסף נתונים מהמשטרה, בתי המשפט ושירותי מבחן, מרכז את המידע ומפרסם דוחות קבועים על היקפי הפשיעה המגדרית, שיעורי ההרשעות ותהליכי הענישה ([CCJS, 2017](#)).

ג. אסטרטגיות לאומיות, גישות ייחודיות ושימוש בטכנולוגיה

- בשנת 2017 הוכרזה בקנדה "**אסטרטגיית המגדר, הגיוון וההכלה**" שעוסקת בין השאר גם בשיפור תהליכי איסוף הנתונים על אלימות מגדרית, בדגש על מקרים שאינם מדווחים. האסטרטגיה כוללת פיתוח סקרים ייעודיים, שאלות מפורטות על

מערכות יחסים וגורמי סיכון, וכן הבנה טובה יותר של חסמי הדיווח ([Government of Canada, 2018](#)). מאז הושקעו בה למעלה מ-800 מיליון דולר קנדי כסף פדרלי, שהם כ-44 מיליון בשנה, כאשר ב-2022 הוכרזה גם התכנית הלאומית לצמצום אלימות מגדרית שכוללת התייחסות ישירה לסוגיית המדידה ואיסוף הנתונים ([National Action Plan to End Gender-based Violence](#)).

- **שימוש בביג-דאטה לצורך חיזוי מוקדם של סיכון לאלימות במשפחה, כולל שילוב נתוני רווחה ובריאות** - מספר פיילוטס מתקיימים בנושא בקנדה, כגון באונטריו, שם מפתחים כלי הערכת סיכון ממוחשבים המשלבים נתוני משטרה ועמותות מקומיות לצורך קבלת החלטות על התערבות מיידית ([Ontario Ministry of the Attorney General, 2021](#)).
- **התמודדות ייחודית לנושא בקרב אוכלוסיות ילידיות** - בשנים האחרונות הוקם מאגר ייעודי המתעד אלימות נגד נשים ילידיות (Indigenous women) בהובלת ממשלת קנדה וארגונים קהילתיים. המידע נאסף גם ממקורות קהילתיים וכולל נתונים איכותניים על חסמים תרבותיים, נגישות לשירותים וחוויות קורבנות ([National Inquiry into Missing and Murdered Indigenous Women and Girls, 2019](#)).

בריטניה

בממלכה המאוחדת פועלת מערכת מקיפה לאיסוף נתונים על אלימות נגד נשים, המבוססת הן על מערכות דיווח בזמן אמת והן על סקרים לאומיים. לצד זאת קיימות גם יוזמות אסטרטגיות שמטרתן לשפר את ההבנה של היקף התופעה ולהבטיח תגובה מערכתית מתואמת. תיאור מפורט על תהליך איסוף הנתונים בבריטניה ניתן למצוא גם אצל בטשון, גפנ'ר-לוי ובן אליהו (2024) שמציגות את בריטניה כמקרה לדוגמה שראוי ללמוד ממנו, ולא בכדי.

א. איסוף נתונים בזמן אמת

- **DASH – Domestic Abuse, Stalking and Harassment Risk Checklist** טופס סטנדרטי שממלאים שוטרים ואנשי מקצוע בזירת כל אירוע או במפגש עם קורבנות, כדי להעריך את רמת הסיכון להישנות האלימות. הכלי אחיד בכל אנגליה ומאפשר יצירת בסיס נתונים השוואתי על מקרי סיכון גבוה והוא כולל שאלון בן 24 פריטים על תדירות האלימות, שימוש בנשק, איומים, קנאה אובססיבית מצד בן/בת הזוג ועוד. השאלון מובנה כך שניתן לזהות מיידית רמות סיכון גבוהות, ויש בו מקום גם להערכה אישית של השוטר/ת. המידע מוזן בזמן אמת ומאפשר קבלת החלטות לגבי הפניית הקורבן לשירותי הגנה או טיפול ([SafeLives, 2022](#)).

- **MAPPA – Multi-Agency Public Protection Arrangements** - מסגרת עבודה רב-מערכתית לניהול פשעים מסוכנים, בעיקר בתחום האלימות המינית והאלימות במשפחה. פועלת ברמה אזורית ומנוהלת ברמה הלאומית כפלטפורמה לשיתוף מידע בין המשטרה, שירותי המבחן, בתי הכלא ורשויות הרווחה. המידע שנאסף על גביה משמש לבניית תוכניות ניהול סיכון עבור עבריינים חוזרים כאשר השילוב בין מגוון סוגי המידע שנכלל בה מאפשר לאתר דפוסים חוזרים ולבנות תוכניות מענה מותאמות ([UK Home Office, 2022](#)).

ב. סקרים ומחקרים תקופתיים

- **Crime Survey for England and Wales (CSEW)** - אחד הסקרים הגדולים בעולם בתחום האלימות, מתבצע מאז 1982 על ידי הלשכה הלאומית לסטטיסטיקה (ONS) ומבוסס על ראיונות אישיים עם מדגם מייצג של כ-35,000 משקי בית בשנה. הראיונות נערכים פנים-אל-פנים, כאשר המראיינים משתמשים במחשב נייד עם תוכנה מובנית (CAPI) שמונעת טעויות ומבצעת בדיקות עקביות בזמן אמת. השאלות על אלימות במשפחה ואלימות מינית מוצגות במודול מיוחד, שבו המראיין/ת מקליד/ה את התשובות בעצמו/ה (CASI) כדי להבטיח סודיות ולהקטין חשש מבושה או פחד. הנתונים נחשבים אמינים במיוחד לחשיפת היקפי תופעת התת-דיווח שכן ה-ONS משלב בין נתוני הסקר לנתוני המשטרה באמצעות פעולות של Data linkage ([ONS, 2023](#)).

ג. אסטרטגיות לאומיות, גישות ייחודיות ושימוש בטכנולוגיה

- בשנת 2021 חוקקה בריטניה את **חוק האלימות במשפחה (Domestic Abuse Act 2021)** שמחייב רשויות ציבוריות לתעד באופן שיטתי לא רק את מספר הפניות, אלא גם את סוגי השירותים שניתנים והאם הם נגישים לאורך זמן. בנוסף, החוק קבע כי יש למנות נציב ייעודי חדש לנושא *National Domestic Abuse Commissioner* שתפקידו לנטר את איסוף הנתונים, לבחון את יישום החוק ולדווח לממשלה ולפרלמנט על פערים ואתגרים. פעולה זו ואחרות נוספות הביאו לכך שנתונים הפכו באנגליה לכלי מרכזי בקביעת מדיניות בתחום האלימות ([UK Government, 2021](#)).
- **StreetSafe Initiative** פלטפורמה מקוונת של המשטרה הבריטית המאפשרת לאזרחים, בפועל רובן נשים, לדווח באופן אנונימי על מקומות שבהם הן חשות חוסר ביטחון. המידע נאסף במתכונת *crowdsourcing*, ומנותח ברמה המקומית כדי לתעדף אכיפה, תאורה ושינוי סביבתי - דוגמה לאופן שבו נתונים מבוססי קהילה הופכים חלק מהגורמים שמעצבים מדיניות ציבורית ([UK Police, 2022](#)).

אוסטרליה

באוסטרליה קיימת מערכת מקיפה ורב־ממדית לאיסוף נתונים על אלימות נגד נשים, המשלבת בין מערכות דיווח בזמן אמת, סקרים לאומיים רחבי היקף, מאגרי מידע ייעודיים ופרויקטים חדשניים של קישור נתונים. לצד זאת, קיימת הכרה רחבה בצורך להתייחס לשונות התרבותית והאתנית במדינה ולבנות מדידה מותאמת לאוכלוסיות מגוונות.

א. איסוף נתונים בזמן אמת

- **המערכת הלאומית לדיווח משטרי** - מכילה נתוני פשיעה שנאספים באופן שוטף על ידי המשטרה בכל מדינות אוסטרליה והטריטוריות. הנתונים כוללים רכיבים כמותניים (סוג העבירה, תאריך, מיקום, מאפייני קורבן ועבריו) לצד רכיבים איכותניים (תיאורים חופשיים של נסיבות האירוע), המשמשים יחד הן לצרכים מבצעיים יומיומיים והן לניתוח מחקרי וסטטיסטי ארצי. המערכת מתועדת ומתפרסמת בדוחות שנתיים של הלשכה האוסטרלית לסטטיסטיקה (ABS - Australian Bureau of Statistics) והיא נחשבת בסיס מרכזי להבנת מגמות הפשיעה המגדרית במדינה ([ABS, 2023](#)).

- **מאגר הנתונים הלאומי של המכון האוסטרלי לבריאות ורווחה (AIHW)** - מאחד נתונים מיותר מ־30 מקורות שונים, כולל נתוני המשטרה שתוארו למעלה וכן בתי משפט, שירותי בריאות, רווחה וחינוך. השילוב מאפשר לזהות דפוסי סיכון מורכבים, למשל כאשר דיווחי אלימות קשורים גם לבעיות בריאות נפש, שימוש בסמים או מעורבות של שירותי הגנת הילד. המאגר מבוסס על טכנולוגיות קישור מתקדמות, תוך שמירה על פרטיות ואבטחת מידע ברמה גבוהה. בכך נוצרה פלטפורמה הוליסטית המאפשרת לבחון את האלימות כחלק מתופעה חברתית רחבה יותר ([AIHW, 2023](#)).

ב. סקרים ומחקרים תקופתיים

- **הסקר הלאומי לבטיחות אישית (PSS)** - נערך לראשונה בשנת 2005 על ידי הלשכה האוסטרלית לסטטיסטיקה (ABS) כהמשך ל־[Women's Safety Survey](#) שהושק ב־1996. הסקר מתבצע אחת ל־4 שנים (2005, 2010, 2016, 2021), ומבוסס על ראיונות פנים־אל־פנים בעזרת מחשב (CAPI). הוא אוסף מידע מפורט על חוויות של אלימות במשפחה, אלימות מינית והטרדה כאשר שאלות רגישות נאספות במודול של דיווח עצמי כדי לצמצם את תופעת התת־דיווח. זהו אחד הכלים המרכזיים לחשיפת מקרים שאינם מדווחים לרשויות ([ABS, 2021](#)).

- **הסקר הלאומי לגישות הקהילה לאלימות נגד נשים (NCAS) - מנוהל על ידי סוכנות המחקר הלאומית של אוסטרליה לביטחון של נשים (ANROWS)** והוא נערך אחת ל-4 שנים בקרב כ-17,500 משתתפים מגיל 16 ומעלה. הסקר משלב ראיונות טלפוניים ודיגיטליים, ומאפשר ניתוח לפי מדינות וטריטוריות. הוא מתמקד בעמדות הציבור, כגון רמת ההבנה של מהי אלימות, תפיסות מגדריות ונכונות להתערב כעדים, ובכך, הוא מספק מידע על ההקשר החברתי שבו מתרחשת האלימות ([ANROWS, 2023](#)).

ג. אסטרטגיות לאומיות, גישות ייחודיות ושימוש בטכנולוגיה

- **התכנית הלאומית לצמצום אלימות נגד נשים וילדיהן (National Plan) -** התכנית הראשונה פורסמה ב-2010 והגרסה המעודכנת שמתייחסת לשנים 2022-2032 מציבה יעדים לשיפור איסוף הנתונים, הרחבת שירותים ושיתוף פעולה בין סוכנויות. התכנית נשענת במידה רבה על נתוני המשטרה, סקרי PSS ו-NCAS, והיא מבוססת על איסוף נתונים שיטתי, פרסום דוחות תקופתיים, ושיתוף פעולה הדוק עם קהילות ילידיות וקהילות מהגרים ([Department of Social Services, 2022](#)).
- **מסגרת מדידה ומוניטורינג לאומית לצמצום אלימות נגד נשים וילדים -** פותחה במסגרת התוכנית הלאומית על ידי המחלקה לשירותים חברתיים והיא קובעת כיצד הממשלה האוסטרלית תמדוד ותדווח על התקדמות. התוכנית פורסמה במאי 2024, והיא מגדירה 174 אינדיקטורים ו-126 מדדים, 6 תוצאות ארוכות טווח, 34 תת-תוצאות וכן דרכי פעולה ויישום ([DVS Commission, 2024](#)).
- **פרויקט קישור נתונים בניו סאות' וויילס (NSW) -** מחבר בין מאגרי נתונים של שירותי בריאות, רווחה, חינוך ומשטרה. החיבור מאפשר מעקב אחר משפחות לאורך זמן, ולזהות מקרים שבהם אלימות במשפחה משולבת עם אתגרים נוספים כמו בריאות נפש או שימוש בסמים. הפרויקט מספק תובנות חדשות על קשרים בין בעיות חברתיות מורכבות ומאפשר פיתוח מדיניות מתואמת יותר ([ANROWS, 2022](#)).
- **מערכות Dashboard ייעודיות -** חלק מהמדינות הפדרליות (כגון ויקטוריה וניו סאות' וויילס) פיתחו לוחות מחוונים מקוונים המציגים בזמן אמת נתונים על אלימות במשפחה, דיווחים למשטרה, צווי הרחקה ושירותים לנפגעות. כלים אלה משמשים מקבלי החלטות ברמה מקומית לניהול משאבים ולקביעת סדרי עדיפויות. כך למשל בדרום אוסטרליה מתקיים [מעקב אחר למעלה מ-1,400 עבריינים](#), ובקווינסלנד מיושמת כעת [תכנית פיילוט](#) עם יכולת מעקב אחר 150

עבריינים עד סוף 2025 ו-500 עד 2028. בנובמבר 2023 השיקה הממשלה לוח בקרה סטטיסטי המספק דיווח רבעוני על רצח בני זוג ([Intimate partner homicide dashboard](#)). מערכת זו [נועדה להחליף את הדיווח השנתי הקיים](#) ולאפשר למדיניות, למשטרה ולארגונים העוסקים בסיום אלימות נגד נשים להבין טוב יותר מה קורה ומתי. בנוסף, המאגר הלאומי עושה שימוש באלגוריתמים לקישור נתונים ממקורות שונים, כדי להבטיח עקביות ולהימנע מכפילויות, מה שמאפשר זיהוי מוקדם של תופעות חוזרות והצגת תמונה מלאה יותר של היקף האלימות ([ANROWS, 2018](#)).

- **גישה רב־תרבותית למדידה** - אוסטרליה מתמודדת עם שיעורים גבוהים במיוחד של אלימות נגד נשים בקרב האוכלוסיות ילידיות (Aboriginal and Torres Strait Islander) ולכן פותחו שם מודלים מותאמים תרבותית למדידה, הכוללים שיתוף עם מנהיגות קהילתית, שאלונים מותאמים לשפות מקומיות והעסקת חוקרים מתוך הקהילות עצמן ([Australian Institute of Criminology, 2021](#)). נתונים אלה נאספים ברמה לאומית ומשמשים לפיתוח מדיניות שוויונית ונגישה. בנוסף, קיימת התייחסות ייחודית גם לנשים מהגרות המתבטאת בקמפיינים בשפות שונות ושירותי תמיכה ייעודיים.

הולנד

גם בהולנד פועלת מערכת רב־שכבתית לאיסוף נתונים על אלימות נגד נשים, המשלבת בין מערכות רישום משטרתיות, מרכזי דיווח ייעודיים, סקרים לאומיים ומחקרים מתמשכים. לצד אלו, נעשה שימוש בכלי טכנולוגיה לניטור והערכת סיכון, ומאמץ ליישם גישות רב-תרבותיות אם כי קיימת עדין לא מעט ביקורת על דרכי היישום והביצוע שלהן בשטח (ראו למשל את הדוח שפרסם ב-2019 Atria, ארגון חברתי שעוסק במחקר מגדרי, בנוגע [לאתגרים הבולטים בתהליך איסוף הנתונים על אלימות נגד נשים בהולנד](#)).

א. איסוף נתונים בזמן אמת

- **מערכת הרישום המשטרתית (Basisvoorziening Handhaving)** - מערכת ארצית שבה מתועדים כל הדיווחים הפליליים, כולל עבירות של אלימות במשפחה ואלימות מינית. הנתונים כוללים פרטים כמותניים (מספר אירועים, סוג העבירה, גיל ומגדר הקורבן והעבריין) וכן תיאורים איכותניים של נסיבות המקרה. הנתונים משמשים לניתוח שנתי של הלמ"ס ההולנדי (CBS) ומוזרמים גם למאגרי מידע נוספים לצורכי מחקר ומדיניות ([CBS, 2024](#)).
- **מעקב המבוסס על נתוני "בטוח בבית" (Veilig Thuis)** - מתבצע על ידי 26 סוכנויות אזוריות שפועלות ברחבי הולנד מאז 1 בינואר 2015. כל סוכנות מעסיקה

צוותים רב-מקצועיים כולל עובדים סוציאליים, מדעני התנהגות ורופאים הפועלים על בסיס חוק הגנת הילד והחוק למניעת אלימות ביתית, ומחויבים למשימות סטטוטוריות כולל מתן ייעוץ, קבלת דוחות, ביצוע חקירות וקביעת התערבויות. כל דיווח ל-Veilig Thuis עובר תהליך סטנדרטי של חמישה שלבים: קבלת הדיווח, בדיקה ראשונית, חקירה מפורטת, הערכת סיכון והחלטה על התערבות. המערכת משתמשת במכשירי הערכת סיכון מובנים המבוססים על ראיות מחקריות. הערכת הסיכון כוללת מידע מהקורבן, העברין, העדים ומקורות מידע נוספים והיא מהווה נדבך חשוב במערך הדיווח והנתונים ברמה הלאומית (Veilig Thuis, 2024).

- מאז יולי 2013, חלה חובה על אנשי מקצוע החושדים במקרה של אלימות במשפחה לפעול לפי פרוטוקול מיוחד הכולל חמישה שלבים, שאחד מהם מוביל גם לדיווח למערכת הארצית. החובה ליישום הפרוטוקול חלה על שירותי הבריאות, החינוך, הטיפול בילדים, עבודה סוציאלית, טיפול בנוער, ומערכת המשפט הפלילי, ויש חובות דומות שחלות גם על כלל המעסיקים ([Domestic Violence and Child Abuse Protocol](#)).

ב. סקרים ומחקרים תקופתיים

- **הסקר הלאומי לביטחון אישי (VMR – Veiligheidsmonitor)** סקר מוניטורינג שנתי של הלמ"ס והמשרד לביטחון וצדק, שנערך על מדגם מייצג של כ-200,000 תושבים. הסקר כולל שאלות על חוויות של פשיעה, הטרדות ואלימות במשפחה. מדובר באחד מכלי המדידה המרכזיים להערכת היקף האלימות הלא מדווחת, והנתונים נאספים בשיטות כמותניות באמצעות שאלונים מובנים, לצד אפשרות לדיווח עצמי אנונימי בנושאים רגישים (CBS, 2024a).
- **מוניטור השכיחות לאלימות במשפחה והתנהגות מינית בלתי הולמת (PHGSG)** - סקר שנערך על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה כדי למדוד את השכיחות והאופי של צורות שונות של אלימות והתנהגויות מינית בלתי הולמות במעגל המשפחה. מתקיים מאז 2020 בתדירות של אחת לשנתיים באמצעות סקר אינטרנטי בקנה מידה גדול, כדי לספק נתונים אמינים בנושאים כגון אלימות פיזית, שליטה כפייתית, הטרדה מינית מקוונת ולא מקוונת, ואלימות מינית פיזית במשפחה. בשנת 2022 שונה המונח "אלימות מינית" ל"התנהגות מינית בלתי הולמת" כדי לכלול טוב יותר הטרדה מינית ומעשים אחרים שאינם נחשבים אלימים אך אינם הולמים ([WODC Repository](#); CBS, 2024b).
- **מחקרי עומק של המכון הלאומי לחקר פשיעה ואכיפת חוק (NSCR)** - מחקרים מתמשכים על אלימות במשפחה ואלימות מגדרית המספקים הבנה מעמיקה על

התופעה. בין אלו ניתן למצוא למשל מחקרי אורך על דפוסי חזרה של עברייני אלימות במשפחה; מחקרים איכותניים עם נשים מהגרות בנוגע לחסמי דיווח והתמודדות עם מוסדות; מחקרים השוואתיים בינלאומיים על יעילות התערבויות משטריות והערכת סיכון; ועוד ([NSCR Research Projects](#)).

ג. פרויקטים חדשניים ושימוש בטכנולוגיה

- **מערכות אזהרה מוקדמת וניטור** - המערכת ההולנדית מיישמת טכנולוגיות בינה מלאכותית מתקדמות להערכת סיכון אלימות, ראו למשל [מחקר](#) אחד שהראה כי מודלי למידת מכונה יכולים לחזות סיכון לאלימות עם דיוק של עד 96.76%. בנוסף הולנד בוחנת יישום של מערכות אזהרה מוקדמת דומות למערכת AWARE שפותחה במקור בהולנד לאלימות במשפחה. מערכות אלה מגבירות את הבטיחות באמצעות איסוף וניתוח נתונים בזמן אמת ומתן התראות מוקדמות למקרי סיכון גבוה.
- **שילוב טכנולוגיות מתקדמות** - שימוש בכלי הערכת סיכון מובנים המשלבים נתוני רישום עם הערכה מקצועית של עובדים סוציאליים ומשטרה, לצד פרויקטים חדשניים המשלבים נתוני משטרה, בריאות ורווחה כדי לזהות מצבי סיכון חוזרים, במיוחד במשפחות עם ילדים, ביניהם: יוזמות טכנולוגיות שמטרתן זיהוי ודיווח אלימות בזמן אמת (למשל פרויקט [safetyNed](#)); פיתוח אפליקציות שמאפשרות דיווח מיידי ושיתוף מיקום עם הרשויות; ניתוח תעבורת רשת ומעקב אחר תופעות דיגיטליות כגון הסתה, איומים או פגיעה בתדמית; ועוד ([Rigotti & McGlynn, 2025](#)).

ד. אסטרטגיות לאומיות ורב־תרבותיות

- הולנד אשררה את **אמנת איסטנבול** ב־2015 והחילה אותה ב־2018. בעקבות זאת חויבה המדינה להקים מערכות מדידה ושקיפות ציבורית סביב התופעה, והיא מגישה דוחות המשמשים כלי בקרה חיצוני המצביע על פערים ועל התקדמות ([GREVIO, 2024](#)).
- **האסטרטגיה הלאומית למאבק באלימות במשפחה** - תכנית רב־שנתית שהוצגה ב-2017 על ידי משרד הבריאות, הרווחה והספורט ומשרד המשפטים, הכוללת יעדים ברורים לשיפור הדיווח, הרחבת השימוש בטכנולוגיות ניטור והטמעת פרוטוקולים אחידים בכל רשויות הרווחה והמשטרה. התכנית נקראת "[Geweld hoort nergens thuis](#)" כלומר "אלימות לא שייכת לאף מקום" והיא מהווה מסגרת פעולה כללית לתיאום פעולות אזוריות/מקומיות, הקמת כלים להתערבות ושיתוף פעולה בין רשויות. בנוסף, הולנד מכירה בכך שקבוצות מהגרים ואוכלוסיות מיעוט חשופות לעיתים קרובות יותר לאלימות, ולכן משלבת בתוכניות התאמות שפה

ותרבות, לצד פרויקטים מיוחדים המתמקדים בשיתוף פעולה עם קהילות מהגרות לשם בניית אמון והגברת נכונות לדווח.

- הולנד משתתפת במאמץ האירופי לאיסוף נתונים מתואמים על אלימות נגד נשים ומעבירה מידע לסקר האיחוד האירופי על אלימות מבוססת מגדר (EU-GBV) המספק נתונים השוואתיים מ- 27 המדינות החברות ([European Institute for Gender Equality, 2024](#)).
- ב-2024 הציגה הולנד את תוכנית הפעולה **Stop Femicide!** המבוססת על שיתוף פעולה אינטנסיבי עם משפחות שכולות של קורבנות רצח, מומחים באלימות במשפחה והתעללות בילדים, ארגוני שטח הפועלים עם קורבנות ועם פוגעים, וכן מוסדות מדעיים.

קוריאה הדרומית

בדרום קוריאה מתפתח בעשורים האחרונים מערך איסוף נתונים רחב על אלימות נגד נשים, הנשען על שילוב בין מערכות משטרתיות, מרכזי סיוע ייעודיים, סקרים לאומיים ויוזמות טכנולוגיות חדשות. לצד זאת, קיימת התמודדות עם אתגרי רב-תרבותיות הנובעים מגידול במספר המשפחות המעורבות ומהגרות הנישאות לאזרחים קוריאנים.

א. איסוף נתונים בזמן אמת

- **המשטרה הלאומית של קוריאה (KNPA)** - אוספת נתונים בזמן אמת המשלבים מידע כמותני (סוג עבירה, תאריך, מיקום, גיל ומגדר הקורבן והעבריין) עם תיאורים איכותניים של נסיבות המקרה. בנוסף מתועדות פעולות שננקטו כמו הוצאת צווי הרחקה או מעצר. הנתונים משמשים הן לצרכים מבצעיים (זיהוי מוקדי סיכון והקצאת כוחות) והן לדוחות שנתיים המיועדים למקבלי החלטות ברמה הלאומית ([Korean National Police Agency, 2022](#)).
- **מרכזי חמנייה (Sunflower)** - רשת של מרכזים אזוריים לנפגעות אלימות מינית ואלימות במשפחה הפועלת מאז 2004 תחת פיקוח משרד השוויון המגדרי והמשפחה. המרכזים מתעדים בזמן אמת נתונים על מספר הפניות, סוגי השירותים שניתנים (ליווי רפואי, פסיכולוגי, משפטי), משך הליווי ותוצאות ההתערבות. הנתונים משמשים לתכנון שירותים, הקצאת משאבים ולהערכת איכות ההתערבות ([Korea Women's Development Institute, 2021](#)).
- **קציני משטרה נגד התעללות (APOs)** - נפרסו ב-2016 כחלק מהמאמץ לחזק את התגובה לאלימות ביתית. הקצינים עברו הכשרה מיוחדת בזיהוי ומענה לאלימות ביתית, כולל טכניקות ראיונות מתקדמות, הערכת סיכון ויצירת תוכניות הגנה מותאמות, והמשרד פיתח קווים מנחים משותפים עם הסוכנות הלאומית

הקוריאנית, עבור המשטרה, לתגובה למקרי אלימות ביתית. הפרוטוקולים כוללים תגובה מהירה, הערכת סיכון סטנדרטית, תיאום עם ספקי שירותים, ומעקב שוטף אחר מקרים. התוכנית כוללת מערכות הגנה מותאמות לקורבנות הכוללות תוכניות בטיחות אישיות, התראות מהירות, גישה למקלטים מאובטחים. המערכת משתמשת בטכנולוגיות מתקדמות כולל אפליקציות חירום, מערכות GPS ותקשורת מוצפנת, הכל מתועד ונמדד.

ב. סקרים ומחקרים תקופתיים

- **הסקר הלאומי על אלימות במשפחה** - נערך אחת ל-3 עד 5 שנים מאז 2001 על ידי *Korean Institute for Health and Social Affairs (KIHASA)*. הסקר מבוסס על ראיונות פנים-אל-פנים עם כ-10,000 משקי בית, ואוסף נתונים כמותניים על שכיחות אלימות פיזית, מינית, רגשית וכלכלית. לצד זאת נאסף גם מידע איכותני מוגבל על חוויות ותפיסות של נפגעות. תוצאותיו משמשות לבחינת חקיקה ולעיצוב מדיניות מניעה והתערבות ([KIHASA, 2019](#)).
- **הסקר הלאומי על אלימות מינית** - מנוהל על ידי משרד השוויון המגדרי והמשפחה (MOGEF) ומשלב ראיונות אישיים עם דיווח עצמי אנונימי, כדי לאפשר תשובות כנות בנושאים רגישים. נאספים נתונים על היקף האלימות המינית, פרופיל הפוגעים והנפגעות, חסמי דיווח ונכונות לפנות לרשויות. הנתונים משמשים לפיתוח תוכניות חינוכיות ולקידום תיקוני חקיקה ([MOGEF, 2019](#)).

ג. פרויקטים חדשניים ושימוש בטכנולוגיה

- **מערכת נתונים משולבת לאלימות מגדרית** - הוקמה ב-2020 על ידי המשרד לשוויון מגדרי והמשפחה במטרה לאחד נתונים ממשטרה, בתי חולים, מרכזי Sunflower ובתי משפט. נאספים בה נתונים כמותניים (מספר מקרי אלימות, צעדים משפטיים, שימוש בשירותי בריאות) ונתונים איכותניים (סוגי פגיעה, תיאורי מקרה). השימוש במערכת מאפשר מעקב רב-מערכתי אחר מסלולן של נפגעות והבנת החסמים במתן שירותים ([MOGEF, 2020](#)).
- **כלי הערכת סיכון דיגיטליים** - פותחו כפיילוט עם אוניברסיטת סיאול ומשלבים שאלוני סיכון עם אלגוריתמים לזיהוי דפוסי אלימות חוזרת. הנתונים נאספים על ידי עובדים סוציאליים ושוטרים ומסייעים להחלטה אם יש צורך בהתערבות מיידית. זוהי מגמה חדשה יחסית, אך היא מתרחבת בהדרגה למחוזות נוספים ([Seoul National University, 2021](#)).

- **מערכת Dejavier המבוססת על טכנולוגיית בינה מלאכותית** - פותחה על ידי המכון הקוריאני לחקר אלקטרוניקה וטלקומוניקציה (ETRI) במשך שלוש שנים בשיתוף עם מחוז סאוצ'ו בסיאול. מבוססת על ניתוח של יותר מ-32,656 תקריות מתועדות במצלמות אבטחה ושימוש באלגוריתמים מתקדמים של למידת מכונה. פועלת בשני מרכיבים עיקריים: טכנולוגיית חיזוי פשיעה מרחבית-זמנית המעריכה סיכון על בסיס דמיון לתקריות פליליות קודמות, וטכנולוגיית חיזוי חזרה על עבירות, המתמקדת באנשים בסיכון גבוה לחזרה על עבירות תחת מעקב אלקטרוני. כך נוצרת "מפת פשיעה חזויה" (PCM) המציגה אזורים עם סבירות גבוהה להתרחשות פשיעה על בסיס נתונים היסטוריים במערכת הדיווח המשטרתי. למעשה, המפה מקטלגת אירועים כמו פשעי אלימות, תאונות דרכים ושריפות, כולל אלימות מגדרית, לפי זמן ומקום ([ETRI, 2022](#); [Korea Bizwire, 2024](#)).

ד. אסטרטגיות לאומיות ורבות-תרבותיות

- **התכנית הלאומית למניעת אלימות מגדרית (2020-2025)** - כוללת התחייבות לשיפור איכות הנתונים, הרחבת ההכשרות לאנשי מקצוע והטמעת כלי הערכת סיכון. התכנית מתבססת על שילוב הנתונים מהמשטרה, מרכזי Sunflower והסקרים הלאומיים כדי למדוד התקדמות ביחס ליעדים מוגדרים, כגון צמצום מקרי אלימות חוזרת ([MOGEF, 2020](#)). במסגרת זו הוקם המכון הקוריאני לפיתוח נשים (Korean Women's Development Institute (KWDI) - מכון מחקר ממשלתי המתמקד במגוון נושאים הקשורים לנשים, כולל אלימות מגדרית, מבצע מחקרים כמותיים ואיכותניים על אלימות נגד נשים, כולל סקרים, ראיונות וניתוח נתונים סטטיסטיים ([Korean Women's Development Institute, 2022](#)).
- בעקבות גידול במספר נישואי מהגרים, פותחו במכון גם שירותים מותאמים לנשים מהגרות, כולל מתורגמנים, ונעשה שימוש בשאלונים מתורגמים שמייצרים נתונים כמותניים (כגון מספר פניות של נשים מהגרות) לצד איכותניים (חסמי גישה לשירותים) ([Korean Women's Development Institute, 2022](#)).

מבט השוואתי לסיכום

ההשוואה בין חמש המדינות מצביעה על כך שמערכות איסוף הנתונים סביב אלימות נגד נשים מתקדמות בהדרגה ממודלים מבוזרים ותחומיים מערכת, אל מערכות משולבות ורב-ממדיות. קנדה ואוסטרליה מובילות בפיתוח מאגרי מידע לאומיים המקשרים בין משטרה, בריאות ורווחה; אנגליה מתבססת על סקר לאומי ותיק ומקיף אך שואפת לשילוב רחב יותר של נתונים; הולנד בנתה מודל ייחודי של מרכזי דיווח משולבים ומערכות התרעה; ואילו קוריאה הדרומית נמצאת בתהליך מואץ של בניית תשתיות נתונים חדשות והטמעת טכנולוגיות דיגיטליות.

במבט רוחבי ניתן לזהות מספר מגמות משותפות:

1. **הרחבת האינטגרציה** - מעבר ממערכות רישום ייעודיות למאגרים לאומיים המקשרים נתונים ממספר תחומים.
2. **חשיפת תופעת התדיכוי** - כל המדינות ניכר פער עקבי בין נתוני המשטרה לבין המידע העולה מסקרים בקרב האוכלוסייה, מה שמחייב שימוש בכלי מדידה משולבים.
3. **הטמעת חדשנות טכנולוגית** - השימוש במודלים חכמים ובכלי הערכת סיכון דיגיטליים הולך ומתרחב, אך מעלה סוגיות מורכבות של פרטיות ואבטחת מידע.
4. **התמקדות באוכלוסיות פגיעות** - בכל המדינות יש הכרה בכך שנשים מקבוצות מיעוט חשופות יותר לאלימות, ובהתאם הולכת ומתרחבת ההבנה שיש צורך במדידה מותאמת תרבותית כדי להבטיח נתונים אמינים ופתרונות רלוונטיים.

לצד ההתקדמות שחלה בנושא איסוף הנתונים והמדידה במדינות שנבחנו, אצל כולן נותרו עוד אתגרים משמעותיים: הצורך בהבטחת רצף נתונים לאורך זמן, שיתוף פעולה בין משרדי ממשלה, ומציאת האיזון בין חדשנות טכנולוגית לבין הגנה על זכויות הנפגעות. בסך הכול, התמונה העולה מהסקירה היא שמערכות המדידה הופכות בהדרגה ליותר חכמות, מקושרות ורגישות תרבותית, אך הדרך ליצירת תמונת מצב מלאה, אחידה וברורה עודנה מתמשכת.

סיכום ומסקנות:

מה אפשר לקחת מכל זה למציאות הישראלית?

לאחר 13 שנים שבהן דוח האלימות של ויצו חשף שוב ושוב את האתגרים בתהליך איסוף הנתונים השיטתי על תופעת האלימות נגד נשים במגזר הציבורי בישראל, ולנוכח עדויות נוספות שמתפרסמות על כך בשנים האחרונות והוזכרו לעיל, מצאנו לנכון להפנות השנה זרקור לעומק הפער הקיים בין ישראל לבין מדינות אחרות בעולם, בכל מה שנוגע לאיסוף וניהול הנתונים על תופעת האלימות כלפי נשים.

סקירה של דרכי הפעולה הנהוגות בחמש המדינות שנבחרו במסמך זה, מעלה מספר דפוסים ברורים מהם ניתן להשליך גם על הנעשה בישראל. ראשית, בכל המדינות שנבחנו קיים **שילוב בין נתוני משטרה לבין סקרים תקופתיים** המאפשרים לזהות גם את היקף התופעה שאינו מדווח לרשויות. שנית, מדינות רבות משלבות **מרכזי שירות ייעודיים** (כמו *Sunflower* בקוריאה ו- *Veilig Thuis* בהולנד) המשמשים לא רק כגורם טיפולי אלא גם כמאגר נתונים שיטתי. שלישית, בולט השימוש הגובר ב**חדשנות טכנולוגית** החל ממערכות התרעה מוקדמת וכלי הערכת סיכון ממוחשבים ועד לניתוחי ביג דאטה וחיצוי. ורביעית, בכל המדינות קיימת **אסטרטגיה לאומית ארוכת טווח** הנתמכת במערך נתונים ובמדדים ברורים להערכת הצלחה.

בהשוואה לכך, בישראל ניכרת תמונה שונה: איסוף הנתונים מתרכז במשטרה, ללא אינטגרציה עם מערכות בריאות ורווחה, וללא סקר לאומי קבוע. היעדר אסטרטגיה כוללת וסטנדרטיזציה של מדידה מייצר פערים מהותיים ביכולת לקבל תמונה מלאה ועדכנית, לזהות מגמות, להשוות בינלאומית, ולבסס מדיניות אפקטיבית. כפי שכבר נדון ונאמר לא אחת בהקשרים אחרים, וכפי שקבע גם מבקר המדינה בדוח האחרון שפרסמה השנה, הדבר הבולט במיוחד שעולה מההשוואה לנעשה בעולם הוא הצורך הדחוף בהקמת **מערכת נתונים לאומית משולבת**. בנוסף, ניכר כי השקעה בסקרים תקופתיים ושימוש בטכנולוגיות מתקדמות לניטור והערכת סיכונים יסייעו לקבלת תמונה מקיפה עדכנית ומהימנה.

לצערנו, במציאות הנוכחית בישראל, כל אלו הם בגדר חלום רחוק.

הצער גדול במיוחד משום שכפי שניתן לראות מסקירת אופני הפעולה במדינות אחרות, איסוף נתונים על אלימות נגד נשים איננו רק פעולה סטטיסטית, אלא מרכיב קריטי במאבק החברתי והמדיני בתופעה. בכל המדינות שנסקרו הנתונים הפכו לכלי עבודה מרכזי: הם משמשים להבנת היקף האלימות, לחשיפת תת־דיווח, לזיהוי דפוסי סיכון ולתכנון מדיניות התערבות ומניעה. מערכות מתקדמות שמאפשרות לחבר בין נתוני

משטרה, בריאות ורווחה, מסייעות ביצירת תמונה הוליסטית של חיי הנפגעות והגורמים המעורבים.

בישראל, לעומת זאת, קיים כאמור פער עמוק: אין מערכת לאומית אחידה לאיסוף נתונים, אין סטנדרטים מחייבים, והמידע מפוזר בין גורמים שונים - משטרה, משרד הבריאות, משרד הרווחה והמערכת המשפטית - שאינם חולקים נתונים באופן שיטתי. התוצאה היא מציאות של "עיוורון נתונים": קשה להעריך את היקף התופעה, קשה להבין מגמות, וקשה עד בלתי אפשרי לבנות מדיניות ארוכת טווח שמבוססת על עובדות.

מה בכל זאת ניתן ללמוד מהנעשה בעולם וחשוב ליישם בישראל?

כאמור, הסקירה הבינלאומית ממחישה עד כמה מדידת אלימות נגד נשים תלויה במערכות נתונים חזקות, מתואמות ורב־מערכתיות. בחמש המדינות שנבחנו ניכר שילוב עקבי בין נתוני המשטרה, הרווחה ומערכת הבריאות והמשפט, לצד סקרים תקופתיים, חדשנות טכנולוגית והתאמות תרבותיות. בדרך זו מצליחות המדינות לאסוף נתונים לא רק לצורכי סטטיסטיקה, אלא גם כתשתית לניהול מדיניות לאומית, להערכת מגמות ולבקרה על יישום חוקים ותוכניות. בהתאם לכך, נראה כי אלו הם הצעדים העיקריים שיש ליישם גם בישראל ובהקדם האפשרי:

1. **יצירת מערכת אינטגרטיבית** - כמו בקנדה ואוסטרליה, איסוף נתונים צריך להתבצע באופן שמקשר בין המשטרה, הבריאות, הרווחה והמשפט, כך שניתן יהיה לזהות דפוסי סיכון ולבנות מענים מתואמים.
2. **סקרים תקופתיים לאומיים** - כמו באנגליה ובהולנד, יש צורך דחוף במדידה עצמאית ורציפה באמצעות סקרים אנונימיים בקרב האוכלוסייה, שיחשפו את ממדי התופעה שלא מדווחת לרשויות.
3. **חדשנות טכנולוגית עם הגנות פרטיות** - כפי שנעשה בהולנד ובקוריאה, יש לפתח מערכות התרעה חכמה וכלי הערכת סיכון, אך תוך שמירה על פרטיות ועל זכויות הנפגעות.
4. **התאמות תרבותיות** - כמו באוסטרליה, קנדה, הולנד וקוריאה, גם בישראל יש צורך במודלים מותאמים עבור נשים מקבוצות מגוונות ביניהן ערביות, חרדיות, אתיופיות, בדואיות, ומהגרות עבודה, כדי לשפר את אמינות הנתונים ולבנות פתרונות אפקטיביים.

לאור כל זאת נראה כי הצעד הראשון והדחוף ביותר בישראל הוא **הקמת תשתית נתונים לאומית מוסדרת שתהווה בסיס להבנת התופעה ולטיפול בה**. כל עוד הנתונים מפוזרים, לא שלמים ולא עקביים, קשה עד בלתי אפשרי לפתח מדיניות מניעה יעילה. השקעה באיסוף וניהול נתונים איננה עניין טכני בלבד, אלא תנאי יסוד ליכולת של המדינה להגן על נשים ולצמצם את מעגל האלימות. בהקשר זה חשוב לציין כי מלבד פיתוח המערכות והמנגנונים לאיסוף הנתונים, מה שמהווה אתגר לא קטן, נדרשת גם חקיקה ואכיפה שתתמוך בפעולתן של מערכות אלו. בלעדיהן לא ניתן לייצר מערך לאיסוף וניהול נתונים שיאפשר קבלת תמונת מצב מלאה, עדכנית ומהימנה.

כפי שתואר למעלה, יש כיום ידע רב בעולם, וגם ניסיון מגוון שמצטבר מן השנים האחרונות, מהם ניתן ללמוד איך לעשות את כל אלו ועוד. כולנו תקווה שנזכה, בעתיד הקרוב, לראות את השינוי הנחוץ באופני הפעולה של רשויות המדינה, ביחס לאיסוף וניהול נתונים על תופעת האלימות נגד נשים בישראל.

מקורות מידע

מוצגים בחלוקה לפי המדינות והנושאים שנסקרו במסמך

ישראל

איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ונפגעי תקיפה מינית. [דוח שנתי 2024](#). נובמבר 2024.

[אלימות בזוגיות: ממצאי מחקר](#), מכון ERI עבור הוועדה הבין משרדית לטיפול באלימות במשפחה, משרד הרווחה ויוזמת קווים אדומים בשיתופים, ספטמבר 2024.

הדס בן-אליהו, יעל חסון ונוגה דגן בוזגלו. [חיוניות, שקופות ומודרות: השלכות המלחמה על נשים בישראל](#). מרכז אדוה. ספטמבר 2024.

מבקר המדינה. [ההתמודדות עם תופעת האלימות בין בני זוג - ביקורת מעקב](#). יולי 2025.

מיכל רום. [מדד האלימות: תמונת מצב לשנת 2024](#). ויצו, האגף לקידום מעמד האישה, תל אביב. אוקטובר 2025.

שירין בטשון, לאה גפנר-לוי, והדס בן אליהו. [אלימות מבוססת מגדר בישראל: איסוף ופילוח נתונים בראי יעדי האו"ם לפיתוח בר קיימא ואמנות בינלאומיות](#). מרץ 2024.

ארגונים בין-מדינתיים

UN Women. (2025). [Beijing+30: From Words to Action – Data and Research on Violence Against Women and Girls](#). UN Women.

UN Women, & World Health Organization. (2022). [Improving the Collection and Use of Administrative Data on Violence Against Women: Global Technical Guidance](#). UN Women and World Health Organization.

UN Women, & World Health Organization. (2025). [10 Essentials for Measuring Violence Based on Sexual Orientation, Gender Identity, Gender Expression and Sex Characteristics](#). UN Women and World Health Organization.

European Institute for Gender Equality. (2025). <https://eige.europa.eu/>

אוסטרליה

Australian Bureau of Statistics. *Personal Safety Survey (PSS)*. (2024). <https://www.aihw.gov.au/australias-disability-strategy/technical-resources/data-sources/australian-bureau-of-statistics-pss>

Australian Bureau of Statistics (ABS) (2023). *Recorded Crime Victims, Australia*.
<https://www.abs.gov.au/statistics/people/crime-and-justice/recorded-crime-victims-australia>

Australian Institute of Health and Welfare (AIHW) (2023). *Family, Domestic and Sexual Violence Data Portal*.
<https://www.aihw.gov.au/family-domestic-and-sexual-violence>

ANROWS (2023). *National Community Attitudes towards Violence against Women Survey (NCAS)*. <https://www.anrows.org.au/research-program/ncas/>

Department of Social Services (2022). *The National Plan to Reduce Violence against Women and their Children 2022–2032*.
<https://www.dss.gov.au/women/programs-services/reducing-violence/the-national-plan-to-reduce-violence-against-women-and-their-children>

Department of Family, Domestic and Sexual Violence Commission (DHSV Commission) (2024). *Yearly Monitoring Report 2024*.
<https://www.dfsvc.gov.au/>

בריטניה

UK Home Office (2022). *Multi-Agency Public Protection Arrangements (MAPPA) Guidance*.
<https://www.gov.uk/government/publications/multi-agency-public-protection-arrangements-mappa-guidance>

UK Government (2021). *Domestic Abuse Act 2021*.
<https://www.gov.uk/government/publications/domestic-abuse-act-2021>

UK Police (2022). *StreetSafe Initiative*.
<https://www.police.uk/streetsafe>

Office for National Statistics (ONS) (2023). *Crime Survey for England and Wales (CSEW)*.
<https://www.crimesurvey.co.uk/en/index.html>

Office for National Statistics (ONS) (2023). *Crime Survey for England and Wales (CSEW)*.
<https://www.ons.gov.uk/surveys/informationforhouseholdsandindividuals/householdandindividualsurveys/crimesurveyforenglandandwales>

SafeLives (2022). *DASH – Domestic Abuse, Stalking and Harassment Risk Checklist*.

<https://www.dashriskchecklist.com/>

הולנד

Atria – Institute on Gender Equality and Women's History (2019). *Report for GREVIO on Data Collection and Gender-Based Violence in the Netherlands*.

<https://rm.coe.int/atria-report-for-grevio-2019/16809386dd>

Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) (2024). *Prevalentie Monitor – Domestic and Sexual Violence in the Netherlands*. <https://www.cbs.nl/nl-nl/longread/rapportages/2024/prevalentiemonitor-huiselijk-geweld-en-seksueel-grensoverschrijdend-gedrag-2024/bijlage-d-summary>

Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) (2024). Over 1.7 million victims of sexually transgressive behaviour – CBS NEWS

<https://www.cbs.nl/en-gb/news/2024/48/over-1-7-million-victims-of-sexually-transgressive-behaviour>

Government of the Netherlands (2024). *Stop Femicide Action Plan 2024–2028*.

<https://www.government.nl/latest/news/2024/06/07/presentation-of-the-stop-femicide-action-plan>

GREVIO (2019). *Evaluation Report on the Implementation of the Istanbul Convention by the Netherlands*. Council of Europe.

<https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/netherlands>

Rigotti, C., & McGlynn, C. (2025). *Online and technology-facilitated violence against women: The EDVAW Platform's contribution to human rights protection and monitoring*. Netherlands Quarterly of Human Rights, 43(2), 82-103.

Veilig Thuis (2024). *Annual Report on Domestic Violence and Child Abuse Prevention*.

<https://veiligthuis.nl/>

Canadian Institute for Health Information (2021). *Administrative Data on Family and Gender-Based Violence*.

<https://www.cihi.ca/>

Dale, A. (2024). *What it takes: Establishing a gender-based violence accountability mechanism in Canada*. Women's Legal Education and Action Fund (LEAF).

Government of Canada (2022). *National Action Plan to End Gender-Based Violence*.

<https://www.canada.ca/en/women-gender-equality/gender-based-violence/intergovernmental-collaboration/national-action-plan-end-gender-based-violence.html>

National Inquiry into Missing and Murdered Indigenous Women and Girls (2019). *Final Report*. <https://www.mmiwg-ffada.ca/>

Women's Legal Education and Action Fund (LEAF) (2024). *What It Takes: Establishing a Gender-Based Violence Accountability Mechanism in Canada*. <https://www.leaf.ca/>

Statistics Canada (2019). *General Social Survey on Victimization (GSS)*. <https://www23.statcan.gc.ca/imdb/p2SV.pl?Function=getSurvey&SDDS=4504>

Statistics Canada (2022). *Survey of Safety in Public and Private Spaces (SSPPS)*. <https://www23.statcan.gc.ca/imdb/p2SV.pl?Function=getSurvey&SDDS=5256>

Statistics Canada (2022). Uniform Crime Reporting (UCR) Survey, Incident-based (UCR2). <https://www.statcan.gc.ca/en/survey/business/3302>

Statistics Canada (2024). Homicide Survey. Canada Centre for Justice Statistics. <https://www.statcan.gc.ca/en/survey/household/3315>

קוריאה הדרומית

Ministry of Gender Equality and Family (MOGEF) (2020). *Integrated Data System on Gender-Based Violence*. <https://www.mogef.go.kr/eng/index.do>

Korea Tech Today (2024). *AI-Powered Dejaview: Predicting Crime Before It Happens in South Korea*

Korea JoongAng Daily (2025). [1 in 3 women a victim of relationship abuse, Gender Ministry survey finds.](#)

Korean National Police Agency (2022). *Annual Crime Statistics Report*. <https://www.police.go.kr/>

Korean Women's Development Institute (KWDI) (2022). *Gender-Based Violence Data Integration Project*. <https://www.kwdi.re.kr/>

Korean Institute for Health and Social Affairs (KIHASA) (2019). *National Survey on Domestic Violence*. Seoul: KIHASA. <https://www.kihasa.re.kr/>

Seoul National University (2021). *Digital Risk Assessment Tools for Domestic Violence Cases*. <https://snu.ac.kr/>

Shim WS. (2023). [New public-centered child protection system in Korea.](#) Clinical and Experimental Pediatrics. 66(5):179-181.